

— 236 —

ЛОВКИТЪ.

Sans souci е тазъ войска,
 Все веселяци сбрани;
 Вечъ не можемъ на крака,
 Ще ходимъ на глава ний.

НЕЛОВКИТЪ.

Изкарвахме по нѣкой залгъкъ ний.
 Сега отъ бога да се проси!
 Не знаемъ какъ се врѣме измѣни —
 Но ходимъ днеска боси.

БЛУЖДАЕЦИ ОГНЙОВЕ.

Идемъ ние отъ блата,
 Кждѣто сме родени;
 Но ето ни и въ тѣзъ мѣста
 Галанти пакъ засмѣни.

ПАДНАЛА ЗВѢЗДА.

Паднахъ отъ небето прѣзъ глава,
 Царски възсияна;
 Ето ме лежа въ трѣва,
 Какъ ли ще да стана?

МАСИВНИТЪ.

Мѣсто! мѣсто! мѣсто намъ!
 Трѣвитѣ се навели.
 Духове и тукъ и тамъ,
 Съсъ ставитѣ дебели.

ПУКЪ.

Я ги вижъ катъ слоноvé,
 Какъ тежко тѣ ми крачатъ!
 Пукъ се най-дебелъ зове,
 И той ви е палачтъ.